

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Martyrii SS. Paternvthii, Copretis, Et Alexandri Militis Svb Ivliano Apostata

Mari, Giambatista

Romae, 1645

Lectori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11043

LECTORI.

HORVM Sanctorum Martyrum Patermuthij, Copretis, & Alexandri militis meminit Martyrologium Romanum ad diem nonam Iulij his verbis: Alexandriae Sanctorum Martyrum Patermuthij, Copretis, & Alexandri, qui sub Iuliano Apostata cæsi sunt. Summatim etiam in Menæis & Menologio describitur horum certamen ad diem supradictam in hæc verba: Eodem die certamen Sanctorum Patrum Patermuthij, Copri, & Alexandri, qui Iuliano Imperatore, Apostata in Ægypti solitudine quietam vitam degentes, delati sunt, quod essent Christiani: cum subdolis Apostatæ adulationibus Coprus deceptus Christum, negasset, Patermuthius liberius Iulianum Imperatorem redarguit, & Coprum à lapsu reuocat, ita ut qui paulo ante Christum abnegarat, Confessor effectus sit. Accensa igitur fornace, vterque in eam coniectus est, in qua cum permansissent incolumes, Alexandrum militem ad Christi fidem conuerterunt, qui cum ipsis etiam fornacem subiit, ex qua egressi obtruncati sunt. Historia verò passionis eorum extat in antiquo M. S. Lectionario, quod vocant, Basilicæ Vaticanæ, cuius mentionem facit Baronius in notis mensis Iulij die nono ad Martyrologium, & Rosveydus in notis ad vitas Patrum auctore Ruffino lib. 2. cap. 9. refert alios

eiusdem nominis reperiri, sed diuersos esse ab his, quorum historiam hic scribere intendimus, cum illi vulgato more Confessores, isti martyrio laureati designentur; ut aperte eorum gesta indicare videntur in Menæis & Menologio, ut diximus. Horum itaque res gestas tradituri præmittimus nos non verbum ex verbo, sed sensum totius historię reddituros, quatenus enim in dicto Lectionario Sancti Petri memoratur, cum vix aliquid nisi confusè & interruptè eruere queas, ut idcirco prudenter notarit Baronius, eam historiam emendatione & castigatione egere, non quoad veritatis argumentum, sed quoad narrationis impeditæ, nec perfectò sensu editæ stylum, quem idcirco imitatione doctissimorum virorum, quos inter censerì potest Laurentius Surius, formare placuit, nullibi mutato veri sensu, immo quàm fieri potuit retentis iisdem verbis, sed tantùm ex varijs historiarum lectionibus illustrato magisque clarè reddito, sublati tamen ijs, quæ historiæ seriem aliunde turbabant circa temporum Chronologiam, ob quam non erat repudienda historia Martyrij iuxta ea, quæ monet idem Baron. in not. ad diem nonam Octobris Martyrologij. Quæ verò causa nos impulerit ad hanc historiam inter tot alios singillatim scribendam, paucis accipe. Prima fuit, eademque præcipua, quod cum in Ecclesia Sancti Angeli in foro Piscium Canonici munere fungamur, ad nostræ Ecclesiæ honorem spectare visum est, ut translatas solemniter ex veteri Ecclesia horum Sanctorum sacras Reliquias, eorumque imagines in memoriam antiqui cultus reuocarem. Translationis historiam his acci-

accipe: Cum multis abhinc annis laxatis Hebraeorum sectæ & nationi Urbis spatij, diruenda essent quædam Christianorum templa, inter hæc fuit Sancti Paternuthij & Sociorum perantiqua Ecclesia Paræcialis, cuius singula sacra cimelia, ac prædictæ Sanctorum imagines unâ cum eorundem Sanctorum Reliquijs, ut diximus, quæ ad altare maius patebant, simul cum omnibus iuribus Paræcialibus solemnî pompa singulari beneficio nostræ obueneret Ecclesiæ, in qua deinde spatio longi temporis in memoriam prædictæ veteris Ecclesiæ dicatum in honorem Sancti Paternuthij & Sociorum viguit Altare, prædictis tamen sacris Reliquijs antiquisque imaginibus adornatum: deinde verò cum fel. re. Clementi Papæ Octauo placuisset, loci redditus & emolumenta Reuerendis Patribus Congregationis Oratorij Sancti Philippi Nerij Fundatoris sanctissimi vestigijs celeberrimis exemplis insistentibus, benignè applicare, oblitterata ferè prioris Ecclesiæ memoria, splendidius coli cæpit horum Sanctorum festiuitas apud dictos Reuerendos Patres, prout hodieque colitur, quibus ultro etiam antiquæ imagines dictorum Martyrum memoriæ ergo superioribus annis nostri Capituli dono cesserunt in loco illustriori collocandæ: relictis nihilominus paucis eorundem Sanctorum Reliquijs ad seruandam antiquam memoriam.

Secunda causa est, res ipsa scitu digna, neque hætenus publici iuris facta, quæ proinde mouit animum, ut huic quoque lucubrationi inter alias occupationes aliquid temporis impenderemus, quod maxime existimarem in-

cundum fore Lectori tam insignis historia, & vix cognita narratione animum oblectare. Sed iam historiam ipsam accipe, & nobis faue, qui omne studium nostrum eo conferimus, ut omnium hoc genus antiquitatum abstrusa quævis, & recondita monumenta scrutemur, & in tuam utilitatem publici iuris faciamus. Vale.

Im-